

зъм, на дъшевната ѝ добрина, и зали-
еи а смъртно. Зе а прочеє за жена, и
венче са съ нєа явно на 1712 година.
Когито Петър Великїй са намерваше въ
недовъженїе при ражка Прѣтъ, та беше съ
него, и та стана причина и го низбаки,
защото та научи да са придобиє Бези-
ръ съ големи дарове, което са и стори.
На 1724 г. венча са за царица, и прѣ-
короната и скиптра отъ ражцете на Им-
ператора, мажа си. Подиръ Петровата
смърть, којто са слѣчи въ 1725-та г.
прѣ управата на цалото царство, и по-
каза са достойна наследница на ве-
ликїй Петра. Като скърше благополъчно
сичко, колкото беше П. В. започелъ. Та
нареди новїя ордени на Св. Александра
Невски. Руссїя а изгуби на 17 Мај
1727 г. Живала само 38 години. —
Тесь наколко примери доволни сѫ да
увератъ насъ чи душата, както въ муж-
кїя тай и въ женскїя полъ, е единъ и
същъ родъ, и чи има прекрасни, големи
и славни души въ селаните, които, ако